Օրհնեա՛լ ըլլայ իր անմահ եւ սուրբ յիշատակը»։

Բուռն ծափերու ու խանդավառութեան մէջ ներկաները յոտնկայս ուկնդրեցին «Բա՛մ փորոտան»ը, որ յաղթական փակումը եղաւ Մեծ Սեբաստացիի տարեկան յիշատակին. եւ ժողովուրդը անկեղծ արտայայտութիւններով մեկնեցաւ, երկիւղած լռութեամբ անդամ մը եւս կանգ առնելով Մխիթարի կիսանդրիին առջեւ՝ ու վերյիշելով անոր հոգւոյն մեծութիւնն ու թելադրած նուիրական ներշնչումները։

ԱՂԵՔՍԱՆԴՐԻՈՅ ՄԽԻԹԱՐԵԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆԻ ԱՐԻՆԵՐՈՒ ԿԵԱՆՔԷՆ

Ապրիլ 7ին ԿԱՄՔ–ի Ապուտարտարի մարզադաշտին վրայ տեղի ունեցաւ Աղեքսանդրիոյ Հայ Արիներու Մխիթեան տարեկան դաշտահանդէսը, Մխիթարեան Վարժարանի, Աղեքսանդրիոյ եւ Ռամլէի մասնաճիւղերուն մասնակցութեամբ։

Հանդէսին կը նախագահէր Աղեքսանդրիոյ կառավարիչ՝ Ն. Վսեմ. Մօհամէտ Հիւսէին Փաշայ։

Հանդէսը սկսաւ եգիպտական քայլերգով. տողանցքին ընկերացան աւելի քան երկուհարիւր Հայ Արիներ ու Գայլիկներ, որոնք ժողովուրդի խանդավառ ծափերու մէջէն անցան ներդաշնակ քայլերթով, ամէն խումբ իր դրօշով, եւ յետ ողջունելու դաշտին մէջ ծածանող եռագոյնը, բռնեցին ընդարձակ մարզադաշտը։

Նախ կատարուեցաւ Արիներու Աստիճանաբաշխումը. Մխիթարեան Վարժարանի մեր աշակերտներէն չորս հոգի արժանացան Առաջնորդի եւ ուրիշ չորսեր՝ Փոխառաջնորդի աստիճանին։ Շնորհիւ կազմակերպիչներուն՝ յայտագիրը մեծ կարգապահութեամբ կատարուեցաւ, ինչպէս բոլոր խաղերն ալ յաջող անցան։ Տեղի ունեցան Դրօշարշաւ, հաւաքական դրօշակախօսութիւն, բուրգեր, եւն։ Մենք անցնինք գլխաւորներուն եւ մասնականապէս մեր Վարժարանի աշակերտներուն կատարած մասերուն։

Դրօշակախօսութիւնը, զոր ըրին Մխիթարեան Վարժարանի 8–10 տարեկան Գայլիկները, հայկական ու եգիպտական փոքր դրօշներով եւ երաժշտական ամանակի ընկերակցութեամբ, կրկին ու կրկին անդամ ժողովուրդի ծափերուն արժանացաւ։ Աղեքսանդրիոյ ու Ռամլէի մասնաճիւղերուն չուան քաշելուն ու զանազան վազքերուն յաջորդեց Փարաւոնական պաշտամունքը, Մխիթարեան Արիներու Խմբապետ՝ Վարդ Զլտրրեանէ պատրաստուած. խորհրդաւոր պաշտամունք մը նուիրուած Իրիս չաստուածին, որ արեւի դունտը ճակտին բաղմած էր բարձր դահի մը վրայ։

Հայկական պարը հանդէսին ամէնէն հաճելի կտորն էր, մեծ խնամքով պատրաստուած Մխիթարեան Գայլիկներու Խմբապետուհի եւ ուսուցչուհի՝ Օր. Թագուհի Մարտիրոսեանէ։ Գունագեղ զգեստները, շեփորախումբին ու պարերգին զուգընթացող համաչափ շարժուածները եւ երբեմն երբեմն ասոնց ընդմիջող մեներգը՝ շատ հաճելի կ'ընծայէին տեսարանը։ Ն. Վսեմ. Աղեքսանդրիոյ Կառավարիչը, որ մէկուկէս ժամ մեծ հաճոյքով հետեւած էր խաղերուն, մեծապէս գնահատեց տրուած ներկայացումները, եւ մաղթելով Հայ երիտասարդութեան փայլուն ապագայ մը ի՛ր իսկ ազատ Հայրենիքին մէջ, լաւ տպաւորութեամբ մեկնեցաւ. մինչ հանդէսը կը շարունակուէր։

Մխիթարեան Գայլիկներու եւ Կամքի Գայլիկներու միջեւ տեղի ունեցաւ փոքրիկ մրցում մը. խաղ մը՝ որ փոխադարձ՝ ոտքերուն կապած օղակնդակները պայթեցընելուն մէջ կը կայանար, եւ որ Մխիթարեան Գայլիկներու յաղթութեամբ վերջացաւ։ Վերջին խաղերը եղան Հեծանիւով վազք եւ դրօշակախօսութիւն (Morse et Sémaphore) զանազան խումբերուն միջեւ։

Հանդէսին իբր վերջ ու անակնկալ մը եղաւ Վայրի Հնդիկներու որսէ վերադարձը ու խնջոյքը, երեք խումբերուն մասնակցութեամբ։ Հինդ մեղը բարձրութեամբ արջը երբ երեւցաւ մարզադաշտի մուտքին վրայ, շրջապատուած կիսամերկ որսորդներէ, ընդհանուր աղաղակ մըն էր որ բռնեց օդը. պարերու, երգերու ու թմբուկի խուլ զարկին հետ որսորդները յառաջացան մինչեւ դաշտին կեդրոնը, ուր ջահերու լափլիզող բոցերով կրակ տուին ամէն կողմէն եւ քիչ վերջ հսկայական արջը շրջապատուեցաւ բոցերով, որուն չորս կողմը հաւաքուած մեր որսորդ արիները՝ զուարթ երգերով ու կոչումներով կատարեցին իրենց արդար խնջոյքը։

Ներկայացումները փայլուն անցան, եւ ժողովուրդը մեկնեցաւ զոհունակ, ակնատես ըլլալով իր Հայ զաւակներուն կորովի, յուսատու ձիրքերուն ու արտայայտութիւններուն։

ԱՂԵՔՍԱՆԴՐԱՑԻ

ՊԵՏՐՈՍ ԱՐՔԵՊ. ՍԱՐԱՃԵԱՆ

ՆՈՐԸՆՏԻՐ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍ ՍՍՈՅ

Որքան որ «Սիոն»ի մէջ պաշտօնական զեկոյցով մը յայտարարուած էր յետաձգումը ընտրութեան Սսոյ Կաթողիկոսին՝ այն հեռագրին վրայ զոր Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսութեան տեղակալ Տ. Գէորգ Արքեպս. ուղղած էր Երուսաղէմի Ս. Պատրիարքին՝ թէ «Կ'ուզենք մասնակցիլ Կիլիկիոյ Կաթողիկոսի ընտրութեան. կը խնդրենք որ Ձեր ազդեցութիւնը գործ դնէք յետաձգելու ընտրութիւնը մինչեւ յառաջիկայ Յունիս 30», սակայն Յունիսի սկիզբները ուրախութեամբ տեղեկացանք Հայ Մամուլէն, որ Անթիլիասէ հաղորդուած հեռագրի մը համաձայն Սիւրիոյ Հայ ազգային ժողովը, մասնակցութեամբ հոգեւորական եւ աշխարհիկ պատգամաւորներու, Մայիս 31ի իր նիստին մէջ Սսոյ աթոռին գահակալ ընտրած է նոյն աթոռի տեղապահ Պետրոս Արքեպս. Սարաճեանը։

Նորընտիր Կաթողիկոսը ծնած է Սիվրիհիսար 1872ին. քահանայ ձեռնադրուած 1898ին Երուսաղէմի մէջ, ու հետզհետէ վարած է կարեւոր պաշտօններ, սկիզբը որպէս առաջնորդ Կիպրոսի (1899 – 1905), յետոյ Տեսուչ Երուսաղէմի Ժառանգաւորաց վարժարանին (1905 – 1908), եւ 1910 – 1920ի շրջանին առաջնորդ Հաճընի՝ պատերազմի տարիներուն ընդհատումով։

Ինք ալ տեսած ու կրած է իր հօտին հետ դառնութիւնն ու կսկիծները տարագրութեան մեր ազգի մեծ աղէտի օրերուն եւ գնացած Հալէպ. յետոյ Երուսաղէմ ու Դամասկոս եւ զինադադարին իբրեւ հոգեւոր հովիւ Կիլիկիոյ համար կազմուած հայկական լեգէոնին։

1920ին Հաճընի աղէտը կրկին զինք տեղահանեց ու անկէ վերջ երկար շրջանի մը ընթացքին 1920 – 1936 վարեց Կիպրոսի առաջնորդութիւնը եւ Բարգէն Կաթողիկոսի մահէն յետոյ անուանուեցաւ Կաթողիկոսական փոխառաջնորդ Սսոյ աթոռին, եւ հուսկ տեղապահ նոյն աթոռին այն օրէն՝ երբ Սահակ Կաթողիկոսի մահէն յետոյ թափուր մնաց Սսոյ աթոռը։

Խմբագրութեանս բերնով իր ջերմագին շնորհաւորութիւնները կը յայտնէ Մխիթարեան Ուխտս նորընտիր Կաթողիկոսին, մաղթելով Աստուծոյ օժանդակութիւնը արդիւնաշատ կեանքի եւ գործունէութեան՝ յօգուտ Հայ ազգին, մանաւանդ այս նեղ պայմաններուն մէջ, ուր այնքան իմաստութիւն եւ անձնուիրութիւն հարկաւոր է։

ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

digitised by A.R.A.R.@